

151. Møde.

Fredag den 29. Juni Kl. 13.

Formanden: I Skrivelse af Dags Dato meddeler Konsulent Aage Fogh, Himmelev pr. Roskilde, der staar opført som Iste Stedfortræder for Det radikale Venstre i Københavns Amt, at han er villig til midlertidig at tage Sæde i Tinget i Stedet for Folketingsmand Niels Frederiksen.

Udvalget for Prøvelse af Valg har meddelt mig, at det er rede til at gøre Indstilling angaaende Godkendelse af Konsulent Aage Fogh som Stedfortræder for Niels Frederiksen. Uden for Dagsordenen giver jeg Ordet til Udvalgets Ordfører.

Ordføreren (Holger Larsen): Paa Udvalgets Vegne skal jeg indstille, at Tinget godkender Konsulent Aage Fogh som midlertidig Stedfortræder for Niels Frederiksen.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Udvalgets Indstilling om Godkendelse af Aage Fogh som midlertidigt Medlem af Folketinget i Stedet for Niels Frederiksen
vedtoges enstemmigt med 80 Stemmer.

Den første Sag paa Dagsordenen var:

Valg af 15 Medlemmer til et Udvalg angaaende Forslag til Lov om Ændringer i Lov Nr. 133 af 28. April 1931 angaaende Lejemaal om visse Boliger og Forretningslokaler m. v.

Valgt blev: *Einer Jensen, O. Andersen, Leonhard Hansen, J. Chr. Jensen, J. P. Larsen, N. P. Nielsen, S. Munk, Rager, Elgaard, Jensen (Broby), Inger Gautier Schmit, Raunkjær, Carlsen-Skiødt, Gerda Mundt og Christmas Møller.*

Den anden Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Landbrugets Gældsforhold m. m.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 5161; Fremsettelsen findes i Tidenden Sp. 5401).

Sagen sattes til Forhandling.

Olufson: Siden Landbrugskrisen for ca. 3½ Aar siden satte ind over Landets Grænser gennem det voldsomme Prisfald, har vi adskillige Gange haft Lejlighed til at drøfte Landbrugets Forhold her paa Rigsdagen. Fra alle Sider har man været klar over de Vanskeligheder, som dette voldsomme Prisfald fremkaldte, men det har været svært at komme til Enighed om, hvilke Midler man skulde anvende for at komme det betrængte Landbrug til Hjælp.

Der var i Grunden kun 3 Veje at gaa, hvis der skulde opnaas nogenlunde Rentabilitet inden for Landbruget og det skulde gøres muligt for dem, der havde købt Ejendomme under Højkonjunkturen og i øvrigt var velegnede til at drive Landbrug, at blive derude. Den første var den at nedsætte Produktionspriserne i Landbruget, den anden Vej at søge gennemført en Hævning af Priserne paa Produkterne, og den tredje Vej var at nedsætte det Beløb, som Landbruget maatte tilsvare, altsaa den Kapital, der er laant, saa at det derigennem kunde gøres lettere for Landbrugerne at blive ved deres Ejendomme.

Det foreliggende Lovforslag er udarbejdet i nøje Tilknytning til de 2 Betænkninger, der er fremkommet, og disse peger paa, at Rigsdagen i den forløbne Tid har været inde paa alle disse 3 Veje — ikke altid med lige stort Held, fordi der har været stor Uenighed om, hvad den egentlige Aarsag til Krisen var.

Vi har prøvet paa gennem en Formindskelse af Produktionsudgifterne at komme Landbruget til Hjælp. Det er i ganske særlig Grad sket gennem den Ophævelse af Amtstueskatterne, som blev vedtaget ved Kriseforliget i Fjor, men denne Fremgangsmaade for Hjælp havde den Skavank, at den gav lige meget til dem, der var kriseramte, og dem, der ikke var kriseramte. Forholdet er jo nemlig det, at vel er der Vanskeligheder inden for Landbruget, men man kan ikke derfor sige, at hele det danske Landbrug er ude i en Krisetilstand, thi der findes en ikke ganske ringe Procentdel af Landbrugere, som ved egen Hjælp kan klare sig gennem den vanskelige Situation. Naar man derfor gik den brede Vej og vedtog en Hjælp, der var ens for alle, blev dette vel en betydelig Hjælp for dem, der havde lidt eller ingen Gæld, men det blev en ringe Hjælp for dem, der havde stor Gæld, og som haardest mærkede Krisens Tryk.

Vi er ogsaa gaaet den anden Vej, vi har prøvet paa gennem prishævende Foranstaltninger at komme Landbruget til Hjælp. Gennem Sukkerordning, Kornordning, Kød-